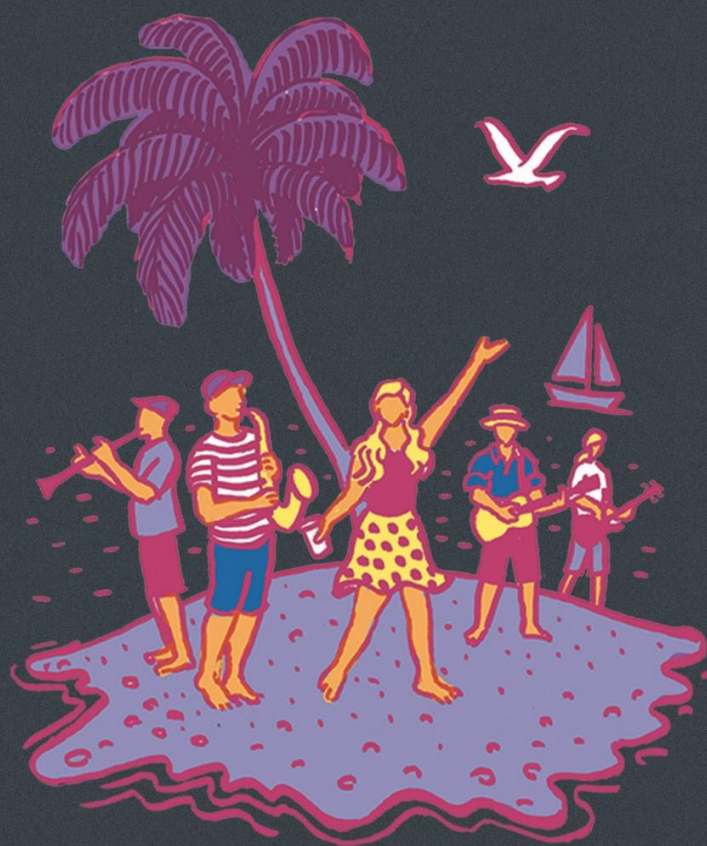

THE
Dark Blue
Elephants

ZPĚVNÍK

OBSAH

BEZÚTĚŠNÁ	(3)
DOUBRAVA	(4)
DOVOLENÁ	(5)
HAVRAN	(6)
JAKO KÁNĚ	(8)
KAHOVEC	(9)
KAMENY	(10)
KELTI	(11)
KOČKA	(12)
KRÁL	(13)
KRÁSETÍN	(15)
KRÁSYPLNA	(16)
LÁB	(18)
MALÉ MĚSTO	(19)
MARKÉTKA	(21)
NA CHAMPS ELYSÉES	(22)
NARCIS	(24)
NOKTURNO	(25)
NOVÝ SVĚTADÍL	(26)
PASTÝŘSKÁ	(27)
RYBY	(29)
SKLENÍČKY	(30)
VYJET Z PRAHY	(31)

BEZÚTĚŠNÁ

(J. Lukš / J. Lukš)

Fm Fm7 F*m F*m7

Sbíhám schody po dvou dolů

Em Em7 F*m A

Obklopen tmou úpl-nou

Fm Fm7 F*m F*m7

Nohy dupou a čas běží

Em Em7 F*m A

Vtěrinu za vtěrinou

/: Fm, Fm7, F*m, A,

Fm, Fm7, F*m, A :/

Sbíhám schody nevidím nic

Ve tmě co bych chtěl znát

Zní jen křik chroptících plic

Já začínám se smát

Oči světlu odvykli si

Kolem svět je hodnot černě

Ať slunce svítí jako kdysi

Ať slunce svítí zase ve mně

Sbíhám schody po dvou dolů

Snad v bezednou propast

A těším se na východ slunce

Který nechci propást

DOUBRAVA

(Cikánská lidová / A. Magrot)

Gm C7

V té hospůdce v Doubravě

D7 Gm

Dneska velká sláva je

Gm C7

Tam kam vedou koleje

D7 Gm

Dědek bábu poleje

D7

Poleje jí benzinem

G7

Bába letí kominem

Cm Gm

Až spolu půjdeme domů

C7 D7 Gm

Tak tenhle příběh zapíjem

Keď som bola ešte malá

Ze všeho nejviac som si prála

Abych na kytaru hrála

Do rytmu som si zpievala

O kúsek dál na poli

Pásol Jáno tri voy

Vávádáva tavadáva

Vávádáva dávádá

Vávádávatada tá ...

DOVOLENÁ

(J. Lukš / J. Lukš)

E A E A
U monitorů žít dlouhé týdny
E A E A E
Jo to je věru život bidný

Je tu dovolená zní praskot pout
Je čas rutinou opovrhnout

E H A H
A slunce na planině zlatě září
E H A H
A vejce na slanině k snídani
E H A H
Prázdný list je dneska v tvém diáři
F* m A H
Vi - tr dým ohně prohání

Na pár dní jen být dálkou zpíjen
A zákaznky a maily míjen

Když po pár dnech vystřízlivím
Tak se dvakrát tolik cítím živým

A slunce...

HAVRAN

(J. Lukš / E. A. Poe, V. Nezval)

E6 Emb E6 Emb
Jednou o půlnoci, maje horečku a rozjímaje
H6 Hmb H6 Hmb
nad divnými svazky vědy prastaré a záslužné -
A6 Amb A6 Amb
když jsem klímal v polospaní, ozvalo se znenadáni
A6 Amb E6 x x x
velmi jemné zaťukání na dveře - a pak už ne.
A6 Amb A6 Amb
„Je to návštěva, či zdáni, bylo to tak nezvučné -
E6 x x x
jednou jen a pak už ne.“

Ach, již při vzpomínce blednu! Myslím, že to bylo v lednu,
každý uhlík vrhal stín jen přede mne a dál už ne.
Toužil jsem po kuropění; - marně hledal ve svém čtení
ulehčení od hoře nad Lenorou - již poslušné
světičky zvou Lenora - nad jménem dívky nadvzdušné,
jež byla mou a teď už ne.

Smutný šelest záclon vlaje z hedvábí a ohýbá je
s hrůzou - již jsem do té doby neznal ani přibližně;
Abych skryl své polekání, říkal jsem si bez ustání:
„Je to host, jenž znenadáni zaklepal tak neslyšně -
pozdní host, jenž znenadáni zaklepal tak neslyšně -
jednou jen a pak již ne.“

Vyrazil jsem okenici, když tu s velkou motanicí
vstoupil starodávný havran z dob, jež jsou tak záslužné:
bez poklony, bez váhání, vznešeně jak pán či pani
usadil se znenadáni v póze velmi vjhrůžné

na poprsí Pallady – a v póze velmi vyhrůžné
si sedl jen a víc už ne.

Pták v svém ebenovém zjevu ponoukal mne do úsměvu
vážným, přísným chováním, jež bylo velmi vybrané –
„Ač ti lysá chochol v chůzi, jistě nejsi havran hrůzy,
jenž se z podsvětího šera v bludné pouti namane –
řekni mi své pravé jméno, plutonovský havrane!“ –
havran děl: „Už víckrát ne.“

„Proroku.“ dim, „mene tekel, ať jsi pták anebo z pekla,
při nebi, jež nad námi je, při Bohu, jež léká mne,
rci té duši, jež žal taji, zdali aspoň jednou v ráji
tu, již svatí nazývají Lenora, kdy přivine,
jasnou dívku Lenoru kdy v náruči své přivine“ –
havran dí: „Už víckrát ne.“

Tos řek jistě na znamení, že se chystáš k rozloučení,
táhni zpátky do bouře a do podsvětí, satane! –
nenech mi tu, starý lháři, ani pírká na polštáři,
neruš pokoj mého stáři, opusť sochu, havrane!
Vyndej zobák z mého srdce, opusť sochu, havrane!“
havran dí: „Už víckrát ne.“

Pak se klidně ulebedí, stále sedí, stále sedí
jako ďábel na bělostných nadrech Pallas Athéné:
oči v snění přimhouřeny na pozadí bílé stěny,
lampa vrhá beze změny jeho stín, jímž uhrane –
a má duše z toho stínu, jímž mne navždy uhrane,
nevzchopi se – víckrát ne.

JAKO KÁŇĚ

(J. Lukš, S. Valach / J. Lukš)

D Dmaj D6 Dmaj Em7 A7 G6 A7

Tak jako káňĚ jen tak si litat v povětrĚi

D Dmaj D6 Dmaj Em7 A7 G6 A7

A na své skráně vzduch nechat proudit jen

D Dmaj D7 G

A všechen prostor mít a rychlostĚ nešetřit

Gm D B7 A7

Člověče to vždy byl tvĚj odvěký sen

B6, D6 (3x) B6, A7

Však ty se musíš v potu tváře lopotit

Připoután na Kavkaz práce firmy své

Pracovat poslouchat a své sny krotit

A řetěz pocítíš když dopřeješ si přĚ

Tak nenechej se připoutat kdo o svobodě sníš

Ať každou volbu stvrdí tvĚj prsten pečetní

Lepší nosit prsten na něm kámen jako pán

Než ke kameni být jako otrok přikován

KAVOVEC

(J. Lukš / J. Lukš)

D A
Neúnosný tlukot srdce a tvář červená

Hm G A
Fantazie skýtá mnoho růžových skic

D A
Za zády růže třímá paže sevřená

Hm G A
Dřív než vstoupí prověří svou kapacitu plic

To nesmělý praktikant trochu zčervenal
Když u těch bílých dveří s rozpaky stál
Dodal si odvahy a pak zaklepal
Srdce se mu rozbušilo když zaslechl Dál

Dobrý den přeji Vám slečno flajná
Odpusťte smělost mou že ruším Vás
Zašeptal chtěje vědět jak se zachová
Já zvu Vás dnes do kavárny máte-li čas

Mladička kantorka oči sklopila
Výřečná chladná slova kanou z úst ven
Jinému své srdce prý dávno slíbila
Tohle byl nečekaný snad jen zlý sen

Nesmělý praktikant velmi posmutněl
Slzy se ronily v červenou líč
Květiny rozšlapal jež za zády měl
Pak mlčky odešel neměl teď nic

KAMENY

(S. Valach, J. Lukš / J. Lukš)

D D6 D D6

Z těch býváme zmámeni

 A A2sus D D6

Kdo patří mezi vzácné kameny

 D D6 D D6

Leč o leckterém balvanu se neví

 A A2sus D D6

Že v sobě skrývá zlaté cévy

D, D+, D, D+, D

Co je pravda kdo může říct?

Co vzácné každý jinak povi

Odkud pocházím z toho odvodím

Jsem od písku tedy pískovcový

KELTI

(V. M. Žizka / A. Magrot)

Gm B F Gm

Udatní a moudří bojovníci jdou

Gm B C Dm

Ještě nepokřtěni cizí latinou

Gm B F Gm

Staré keltské písně zaznívají tmou

Gm B C Dm

Udatní a moudří bojovníci jdou

Mlha stoupá nad hvězdy kmenů válečných

Vlasy do copánků mají na hlavách svých

Spirály zdobí nákrčnice mužů statečných

Mlha stoupá nad hvězdy kmenů válečných

KOČKA

(J. Lukš, S. Valach / S. Valach)

flm E7
Naše kočka mourovatá
flm E7
Starost má jen o kořata
flm B A
Miskou vody hrdlo svlaží
D A D F*7
Myš přinese na zápraží

flm G A
Tak to chodí u nás na vsi
flm F*7 flm
Snadnou kořist loví dravci
flm G A
Myši kočky měsíc slunce
flm F*7 flm
Holky kluci konsekvence

A ten kocour tulák starý
Jitřní mlhy kožich hálí
Dobrodružství končí svitá
Se zívnutím úsvit vítá

Tak to chodí u nás na vsi...

Pod lipovou ratolestí
Pěstujeme samé ctnosti
Bez starostí nejsou radosti
Na hřbitově chrastí kosti

Tak to chodí u nás na vsi...

KRÁL

(J. Lukš / A. Magrot)

D G Hm G

Byl jednou jeden král a ten když mladý byl

A D G

tak město nedobytné na kopci postavil

Hm G A D

Tak město nedobytné na kopci postavil

D, G, Hm, G, A

Mnoho udatných rytířů z jiného plemene

/: Snažilo se zbortit jeho hradby kamenné :/

Každý panovník však jenž se o to pokusil

/: Tak hořkost porážky v mžiku zakusil :/

Teď už je král starý a ve městě je klid

/: Každý je tu šťastný a vládne blahobyť :/

Však ten panovník starý nemoh oka zamhouřit

/: A rozhodl se tedy sám své dílo pokořit :/

Tak na stará kolena si splnil ten svůj sen

/: A ve stříbrném brnění se sluhou vyběh' ven :/

Jen se svým věrným sluhou tam sám na stráni stál

/: V ruce držel kopí a město dobýval :/

Pak zčernala mračna a bouře nastala

/: Před králem v tmavé kápi tam stála postava :/

Pak si tam tak ležel ten starý mrtvý král
/: Na tváři měl úsměv když si ho ten muž bral :/

Dál všude bylo ticho sám sluha tam teď stál
/: Tušíc že jeho pán teď své dílo dokonál:/

KRÁSETÍN

(S. Valach / S. Valach, J. Lukš)

Am Dm Am E7
Tůně mlhy chladnou rosou
Am Dm Am E7 Am
Kropí trsy ostřic v temném údo-li
Am Dm G C
Mysli temné řízný úsvit
Am Dm Am E7 Am
Ze sna zvolna probrat se dovo-li
C G C E7
Noc je za mnou i les co halil její stín
C Dm Am E7 Am
O kus dál v lukách vidím Krásetín
C G C E7
Střechy se ztrácejí v příboji kopretin
C Dm Am E7 Am
A mé hlavy bol se neje-ví tak zlyjm

Ve vesnici starousedlici
Před hospodou čekám dobu otevirací
Hledím stromům vzhůru do korun
K tomu ladím šestero svých strun
Zatím polední žár tulicích se koček pár
A snad vítr vnukl mi to teď když zafoukal
Zazpívat o ránu v lese v ranní páře
A zahrát si s kytarou na krajináře

KRÁSYPLNA

(S. Valach, J. Schneedorfler, J. Lukš / J. Lukš)

A2sus, A, H2sus, Hm, D, A2sus, A

A2sus A

Je plachá jak srna

A2sus A

Jak chvící se struna

H2sus Hm

Jak pérova skvrna

H2sus Hm

Kde nebes báh strmá

D

To všechno se zračí

A úplně stačí

A2sus A

Když kolem jde ona

A2sus A

Se událost koná

A2sus A

Jsem hrubého zrna

A2sus A

Ne pěvec jak strnad

H2sus Hm

Přesto se učim

H2sus Hm

Jak rozezvučit

Hm

Píseň co slovy

D

A akordy povi

A2sus A

Jak krásy je plna

Jak krásy je plna

Hdim

Kdo prost je vzletu

Cm

I ten od tabletu

G

Svou zvedne hlavu

Cm

Když stojí na prahu

C*dim Cdim

A k zemi se sune

Hdim

Když ona ho mine

Cm G Cm

A myšlenky se nutí

F G

Proč bez všimnutí

Já svou píseň pěji

V rytmu jímž její

Kroky tou chodbou

Tanečně znějí

Že krása jak ráčí

Kam chce si kráčí

Kéž šťastně si přeji

Kéž šťastně si přeji

LÁB

(J. Lukš / A. Magrot)

E E^{4sus} D6 E6
Seděli jsme jednou v Lábu zastihla nás tíseň
E E^{4sus} D6 E6
A tak jsme se rozhodli že napíšeme píseň

Nedlouho jsme přemýšleli z čeho máme vlatně strach
A pak jsme se rohodli že napíšeme o ženách

/: E, H, C*m, H :/

E H C*m H E H C*m H E H C*m H
Jdu potmělou uli - cí v mé hrudi srdce trůní - cí dnes pláče
E H C*m H E H C*m H
Jak na řeholní stoli - cí tam na korintské hlavici je ptáče

/: E, H, C*m, H, E, H, C*m, H, E, H, C*m, H :/ /: C*m, H :/ C*m, H

Světla naši věčné touhy na cestu nám svítí
Jak těžké bez druhého naplniti byti

Avšak žena tvor je zvláštní vždy dělá že nevidí
Cožpak vám snad nedochází slečny jste tu pro lidi

Jdu potmělou ulicí...

MALE MESTO

(J. Lukš / J. Lukš)

C G
Čas tu jako plž se vleče
Am G# G
Roztavený asfalt teče
C E
A tam v aleji pod duby
F G
Plaší holky holuby

Na zastávce svůj vztah k lásce
Sprejem piše prohrál v sázce
Kluk čímž se stává rebelem
Jméno dotyčné v červeném

C Dm
Přijel jsem sem z metropole
F G
Sklenka piva na mém stole
C Am
Už je to nějakých pár let
F G
Co jsem byl tu naposled

Odnaproti zní cinkot skla
Co víc v tom horku ještě si přát
Všichni kdo jsou jim znavení
Tam zchlazení ocení

To je život v malém městě
V seprané riflové vestě

Cos jí sehnal z druhé ruky
A zapadneš tu mezi kluky

Přijel jsem sem z metropole
Sklenka piva na mém stole
Výhled mám na kostel pole
A zvuk zvonů kolem prolét'

To je život v malém městě
V seprané riflové vestě
Cos jí sehnal z druhé ruky
A zapadneš tu mezi kluky

MARKÉTKA

(J. Lukš, P. Olejník / J. Lukš)

C, Em, Am, G, B, Am, G, C

C G

Poslyšte hoši srdcaři

Am G

Budete mi za svědky

C G

Častěj potkáš Heleny

F G

Méně často Markétky

C G

To jsou holky který potkáš

Am G

Jenom párkrát za život

F C

Tak to bylo a dál bude

G C

Je to jeho čarovej kód

To se ví dokud si hraješ

Na mušketyra na kovboje

Že v holubici na střeše

Každou holku přejmenuješ

Když dohraješ si prcháš z pasti

Viš že byla vrabcem v hrsti

Však Markétka ta holka je

S níž si jen tak nedohraješ

NA CHAMPS ELYSÉES

(Aux Champs Elysees / J. Lukš)

C E7
Já vyrazil tou ulicí
Am C7
Dnešní večer prožít si
F C D7 G7
Někoho poznat pozdravit - kohokoliv
C E7
Pak před tebou jsem klobouk sňal
Am C7
Proč nevím jsem tě zaujal
F C D7 G7 C
Pak jsme si spolu povídali jak bychom se znali
C E7 Am C7 F C D7 G7
Na Champs Elysées na Champs Elysées
C E7 Am C7
Na slunci i při dešti ve dne v noci potěši
F C D7 G7 C
Když prostě najdeš to co chceš Na Champs Elysées

Řekla jsi pojď se mnou tam
Kde s kamarády schůzku mám
To blázni jsou co nepustí kytary z rukou
Tak jsme šli a oni hráli
My zpívali tancovali
Ani k tomu jsme se nedostali pusy si dát

Na Champs Elysées...

Dm, G7, C, Am, Dm, G7, C, G7, C

Já včera neznal zítřka cíl
Teď omámen dlouhou nocí
V jitra na tě jak ty na mě mhouřím oči
Slunce ti září do vlasů
Orchestr má tisíc hlasů
Ptáků je a každý hlas chce pět o lásce

Na Champs Elysées...

Dm, G7, C, Am, Dm, G7, C, G7, C

NARCIS

(J. Lukš / S. Valach)

E F*m A C*m
Na břehu Vltavy povívá olšovi
G F*m H E
A pod nim kamení čpí lázni bahenní
E F*m A C*m
V zeleném kapradí dovádí ovádi
G F*m H E
Nad vlhrou peřejí svařenou krev pijí

 A E A
Marně je odháním rukama mácháním
 E F*m E H7 E
Se zoufalým voláním z vody ven já honem uháním

Přes cestu pěšinou úvozem houštinou
Znaveně klopýtám pak na mechu spočívám
Sen však dlouhý není svrbění, svědění
Ze sna mě vyruší a proč to netuším

Zástupy mravenců koušou mě do palců
Lezou už přes lýtka do trenek, do bot i do trika

Nezvaná společnost vážně už mám jí dost
Kdyby tak každý tvor v osobě mé měl vzor
Nezvaná společnost vážně už mám jí dost
Kdyby tak každý tvor v osobě mé měl vzor

Marně je odháním...

NOKTURNO

(J. Lukš / J. Lukš)

Dm Gm
Neony zvou tě do barů

A7 Dm
Sklepních i přízemních

Dm Gm
Zavítej do tartaru

A7 Dm
Slyšíš ten opilej smích?

Dm C
Kam v cizím městě nevíš

Dm C
Kde přečkat noc do rána

Dm Am
Číry na hodinách prosíš
G D

Ať je noc ke konci dohnána

Lavička pod sochou Pallady
Ptáky okupována
To nepřidá mi věru nálady
Nemusím číst flavrana

Kam v cizím městě nevíš...

Jen tenhle song až zhotovím
Tiše si zazpívám
Až ranním vlakem prvním
Se budu vracet sám

Kam v cizím městě nevíš...

NOVÝ SVĚTADÍL

(J. Lukš / J. Lukš)

Gm F B Gm F B
V moři chvíl se ti ztrácel cíl
Gm D7 Gm D7 Gm
Když spatřils nový světadíl
B D7 Gm
I Kolumbus našel Ameriku
B D7 Gm
I když chtěl objevit Indi-i
D7 Gm
Na to že jsme se setkali
D7 Gm
Rád si s tebou připi-ji

Neznámé země lákají
Dobrodruhy co nemají
Štěstí tam odkud pochází
Takovým domov neschází
Takovým domov překáží
A nikde nevydrží

A já ráda jsem nepoznána
A tajemná chci být dáma
Než být žena vytěžená
A právě v tom je moje cena
Však k radosti mi nebrání
Nic z našeho setkání

V moři chvíl se ti ztrácel cíl...

PASTÝŘSKÁ

(J.Lukš / J. Lukš)

A Hm7
Za devatero horami pastýř žil,
E7 A
ovčí sýr jedl, kozi mléko pil.

D
Kde si ustlal, tam si potom taky leh',
F E
žil si vcelku šťastně a neznal spěch.

C*m A
Sníme, o štěstí sníme
F*m D
i ovce chce mít před vlkem klid
F E
a s vděčností se nechá ochránit.

Ten pastýř prý též ke knihám měl pouta,
svým ovečkám předčítal z Foucaulta.
Však o pastýřské moci pojem neměly,
jen se šťastně pásly a bečely.

Sníme, o štěstí sníme...

Teď můžem trochu odbočit, zdá se mi,
ovce nejsou lidmi, lidé ovce mi,
co za píšťalkou běží tak, jak pastýř hrá
a nakonec je stejně všechny ostříhá.

Sníme, o štěstí sníme...

Každý chce práci, která aspoň pěkně zní,
au-pair, manager, auditor, účetní,
kdekdo z nás se leskem módy nechá zmást
a kdo by chtěl být pastýřem a ovce pást?

Sníme, o štěstí sníme,
i ovce chce mít před vlkem klid
a s vděčností se nechá ochránit

Kdo ví, kde snový
život leží a co ho střeží,
že dosáhnem ho jenom stěží?

RYBY

(J. Lukš / J. Lukš)

E7

Ten kdo jede tryskem

D7 E7

Veme toho co jede cvałem

flm

Ten zmlkne jehož pravdám

D A

Daly pravdivější vale

C A C D E A

/: Velké ryby požíra-jí malé : /

Každý chce být něčím sycen

Nechytá kdo není chycen

Těž pozřel když nalákal

Větší menšího chudáka

Ani baterkami reflektory

Na to vždy nejde svítit

Že malá ryba není větší

Ani když se nechá chytit

Ten kdo jede tryskem

Veme toho co jede cvałem

Ten zmlkne jehož pravdám

Daly pravdivější vle

Velké ryby ...

SKLENÍČKY

(J. Lukš / A. Magrot)

Dm

Rolníčky skleničky dnes je svatá noc

Dm maj7

Vedle pijou paničky a já jsem šťastnej moc

F

Vedle pijou paničky a já jsem šťastnej moc

D*majb

Fmajb Emajb D*majb Dmajb

Já jsem šťastnej moc a ve - dle pi - jou

Sklenky vína na stole a kytara jde spát

V tomhle nočním svítání je na čase se smát

V tomhle nočním svítání je na čase se smát

Je na čase se smát v tomhle svitu

Dm

Dm maj7

Tak moc máme práce a už je čas jít spát

F

D*majb Fmajb

Však je to naše povinnost pro vás tady hrát

VYJET Z PRAHY

(S. Valach / J. Lukš)

E

Babylónský hemžení

Tikání houkání cinkání

Vyjíždím z města se zpožděním

A zas červená znenadáni

G

E

/: Nejde snadno nejde záhy

A*dim H9 E

Nejde brzy vyjet z Prahy :/

A

Později je jízda klidná

E

Teleport si ještě přát

H

Protože jsem zapomněl

E

Na koncert kde mám hrát

Nejde snadno...

(Rec.) A jindy jsem zase chtěl jet autobusem:

“Pane šofér, máte prosím ještě volno?”

A on: “Hele mladej, tenhle autobus je pro tebe moc plnej..”

E

Dal jsem sbohem autobusu

Co plnej byl mě nechtěl vzít

A

Já musel maje vyschlou pusou

H

Na další čekat k pivu jít